

Sygn. akt VU 1077/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant Cezary Jarocki

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku A. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania A. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 10 lipca 2013 r. sygn.(...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonej A. P. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 lipca 2013 roku do dnia 31 maja 2015 roku.

Sygn. akt VU 1077/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 lipca 2013 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił A. P. dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, wskazując w uzasadnieniu, iż wnioskodawczyni jest zdolna do pracy, a zatem brak jest podstaw do przyznania świadczenia.

A. P. wniosła odwołanie od powyższej decyzji w dniu 25 lipca 2013 roku

ZUS wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

A. P., urodziła się w dniu (...), posiada wykształcenie podstawowe, została przyuczona do zawodu prądki i w tym zawodzie pracowała. Ostatnio podjęła zatrudnienie w Zakładzie (...).

Wnioskodawczyni od dnia 30 listopada 1998 roku uprawniona była do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy z przyczyn reumatycznych, którą pobierała do dnia 30 czerwca 2013 roku (okoliczności niesporne.)

W dniu 20 maja 2013 roku A. P. złożyła wniosek o ustalenie dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (dowód: wniosek o rentę k. 1 w aktach organu rentowego).

Orzeczeniem z dnia 12 czerwca 2013 roku, lekarz orzecznik ZUS stwierdził, iż wnioskodawczyni jest częściowo niezdolna do pracy okresowo do dnia 31 maja 2015 roku (dowód: orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 12 czerwca 2013 roku z dokumentacją medyczną k. 6, w aktach organu rentowego).

Od powyższego orzeczenia podniósł zarzut wadliwości Zastępca Głównego Lekarza Orzecznika ZUS, w wyniku czego, sprawę skierowano na ***komisję lekarską ZUS***, która orzeczeniem z dnia 4 lipca 2013 roku uznała, ***że wnioskodawczyni jest zdolna do pracy***. Po ponownym badaniu zdiagnozowano u wnioskodawczyni: zespół nakładania reumatoidalnego zapalenia stawów i toczenia rumieniowatego bez istotnego upośledzenia funkcji organizmu, przewlekła niedokrwistość z niedoboru żelaza leczona preparatami żelaza (dowód: orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 4 lipca 2013 roku z dokumentacją medyczną k. 1, zarzut wadliwości z dnia 13 czerwca 2013 roku k.13 w aktach organu rentowego).

Aktualnie u wnioskodawczyni występują następujące schorzenia:

- zespół nakładania (RZS+SLE)- postać aktywna;
- niedokrwistość z niedoboru żelaza;
- leukopenia;

Obecny stopień zaawansowania schorzeń reumatologicznych **czyni wnioskodawczynię nadal częściowo niezdolną do pracy zarobkowej okresowo do 31 maja 2015 roku** (dowód: opinia biegłej reumatolog A. D. k.12-13 verte wraz z opinią pisemną uzupełniającą k. 28-29 w aktach sprawy).

Sąd Okręgowy Społecznych zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Z kolei przepisy art. 12 ust. 2 i 3 stanowią, że całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się po pierwsze stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz po drugie możliwości wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 ust. 1).

Stosownie do treści art. 57 ust. 1 powyższej ustawy renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt 10 lit. a), pkt 11-12, 13 lit. a), pkt 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Utrata zdolności do pracy skutująca częściową niezdolnością do pracy zachodzi zatem, gdy wnioskujący utracił zdolności do kontynuacji ostatniego zajęcia zarobkowego, nie ma możliwości podjęcia pracy zgodnie z

wykształceniem, także przy uwzględnieniu umiejętności nabytych w okresie kariery zawodowej, a także gdy nie występują pozytywne rokowania co do zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Spór między stronami sprowadzał się w istocie do tego, czy A. P. spełnia przesłankę określoną w art. 57 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy. Dla ustalenia, czy wnioskodawczyni jest nadal niezdolna do pracy w rozumieniu przepisów cytowanej ustawy, Sąd dopuścił dowód z pisemnej opinii biegłego specjalisty reumatologa A. D., albowiem to właśnie schorzenia tej natury stanowiły podstawę przyznawania wnioskodawczyni renty z tytułu niezdolności do pracy od 1998 roku i stan ten do chwili obecnej nie uległ zmianie. Z uwagi na kwestionowanie opinii pulmonologicznej przez organ rentowy konieczne stało się dodatkowo dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej.

Podkreślenia wymaga, że głównymi schorzeniami wnioskodawczyni od ponad 15 lat są schorzenia reumatyczne (Reumatoidalne Zapalenie Stawów), z powodu których wnioskodawczyni od 1998 roku pobiera rentę z tytułu niezdolności do pracy, dodatkowo w 2011 roku lekarze stwierdzili u wnioskodawczyni kolejne schorzenia reumatyczne - toczeń. Dlatego też, opinia sporządzona przez biegłego specjalistę reumatologa miała w przedmiotowej sprawie kluczowe znaczenie

Z opinii biegłej **reumatolog A. D.** (po jej uzupełnieniu w toku postępowania pod kątem zarzutów zgłoszonych przez organ rentowy) jednoznacznie wynika, że schorzenia **wnioskodawczyni czynią ją w dalszym ciągu częściowo niezdolną do pracy zarobkowej**. Po zbadaniu wnioskodawczyni oraz po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną oraz aktami sprawy biegła stwierdziła, iż w jej ocenie wnioskodawczyni jest nadal częściowo niezdolna do pracy zarobkowej. Do powyższych wniosków biegła doszła w oparciu o stwierdzone u A. P. schorzenia: postać aktywną zespołu nakładania (RZS+SLE) z wysokimi wskaźnikami zapalenia, z towarzyszącym osłabieniem, ze znacznego stopnia dysfunkcją ruchową stawów obwodowych, zwłaszcza dłoni i stóp, z silną bolesnością stawów, obrzękami i deformacją stawów rąk, z towarzyszącą chorobie podstawowej niedokrwistością i leukopenią. Powyższe schorzenia, ocenie biegłej, czynią A. P. częściowo, okresowo niezdolną do pracy na okres do dnia 31 maja 2015 roku. Biegła wskazała nadto, iż wnioskodawczyni wymaga intensywnego leczenia farmakologicznego, rehabilitacji, oszczędzającego trybu życia i dobrego odżywiania się.

Dodatkowo w uzupełniającej opinii pisemnej biegła wyczerpująco odniosła się do zarzutów zgłoszonych przez organ rentowy w dniu 18 listopada 2013 roku i podtrzymała w całości swoją opinię w przedmiocie stopnia i charakteru stwierdzonej u wnioskodawczyni niezdolności do pracy oraz okresu przedmiotowej niezdolności.

W opinii tej biegła wyjaśniła, iż zawarte w opinii wskazania, iż wnioskodawczyni wymaga intensywnego leczenia farmakologicznego, rehabilitacji, oszczędzającego trybu życia i dobrego odżywiania się, stanowią jedynie zalecenia, do których badana i leczący ją lekarze powinni się stosować, nie stanowią one zaś o niezdolności wnioskodawczyni do pracy. Kryterium bowiem niezdolności do zatrudnienia stanowił dla biegłej stan zdrowia badanej, w szczególności: obrzęki stawowe, zaniki mięśniowe, przykurcze, długotrwała poranna sztywność, osłabienie, złe samopoczucie zgłaszane przez badaną. Biegła podniosła również, iż aktywność reumatoidalnego zapalenia stawów na które choruje wnioskodawczyni ocenia się obliczając wskaźniki aktywności choroby, najczęściej DAS i DAS28. Do ich obliczania bierze się pod uwagę liczbę bolesnych stawów, liczbę obrzęków stawów, wysokość OB. lub CRP oraz ocenę ogólnego stanu zdrowia chorego określanej na podstawie wizualnej skali analogowej. W ocenie aktywności schorzenia (RZS) ważna jest długość trwania porannej sztywności stawów i VAS lekarza oceniającego. Biegła niezwykle precyzyjnie, dokładnie, logicznie wyjaśniła zarówno podstawy na których opierała się orzekając częściowa niezdolność wnioskodawczyni do pracy. W swej opinii odniosła się również do kwestii podjęcia przez wnioskodawczynię pracy, która w ocenie biegłej, świadczy jedynie o desperacji wynikającej z bardzo trudnej sytuacji materialnej rodziny i nie przyczynie się przecież do poprawy stanu zdrowia wnioskodawczyni, a wręcz odwrotnie.

Wobec powyższego, Sąd doszedł do przekonania, iż zarzuty ZUS podniesione w piśmie z dnia 18 listopada 2013 roku są całkowicie chybione. Na podkreślenie zasługuje również fakt, iż wnioskodawczyni od ponad 15 lat jest uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy z przyczyn reumatycznych. Choroba, na którą cierpi A. P., nie ustąpiła, a jak wynika z opinii biegłego reumatologa, jest w aktywnej fazie. Dodatkowo w 2011 roku u wnioskodawczyni doszło

kolejne schorzenie (reumatyczne) -toczeń. Choroby, na które cierpi wnioskodawczyni, determinują jej stan zdrowia wpływając jednocześnie na jej zdolność do pracy.

Dodać należy, iż również lekarz orzecznik ZUS z dnia 12 czerwca 2013 roku stwierdził, iż wnioskodawczyni jest częściowo niezdolna do pracy okresowo do dnia 31 maja 2013 roku.

Wobec stanowczych wniosków płynących z opinii biegłego reumatologa nie było potrzeby dalszego mnożenia opinii uzupełniających, ani powoływania kolejnych biegłych na okoliczności, które zostały już dostatecznie wyjaśnione. Wszak samo niezadowolenie strony z opinii biegłego nie uzasadnia powołania innego biegłego (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1974 r.I CR 562/74, LEX nr 7607). Dlatego też, Sąd Okręgowy oddalił wniosek organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego reumatologa, uznając opinię biegłej A. D., za sporządzoną w sposób fachowy, rzetelny oraz pełny.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.